

[Oluf Pedersen.]

tinget; den ligger i udvalget; der er ingen her i tinget der ved, om den overhovedet nogensinde bliver vedtaget. Det kan jo ske, at det går sådan, at den højtærede landbrugsminister ikke kan få gennemført sin hudeordning, og man siger jo, at hvis den ikke bliver gennemført, kommer der heller ingen kornordning, fordi det hele skal hænge sammen. Dernæst kunne der også ske det, som vi allesammen håber skulle ske, nemlig at Koreakrigen afsluttes, og hvis det sker, er der ikke den ringeste baggrund for at gennemføre kornordningen, hvis da ikke formålet med den skal være, at man vil sikre den i lovforslaget til en kornordning fastsatte meget høje pris. For det er jo risikoen og det, som jeg anser for det sandsynlige resultat af at gennemføre en kornordning, at man derved ikke sikrer billigere korn, men at statskassen tværtimod kommer til at stå som garant for de meget høje kornpriser, at man altså får det stik modsatte ud af det. Hvis jeg forstår kornlovsforslaget rigtigt, er det sådan, at hvis ministeren ikke inden en vis dato har ophævet kornordningen, så vil statskassen, sådan som forslaget er fremsat, være forpligtet til at betale de meget høje kornpriser, selvom måske priserne falder til langt lavere niveau. I så fald vil man have gennemført en kornordning, der betyder, at man sikrer, i alt fald for en tid, de højere priser på landejendomme.

Man ved altså ikke, om der er nogen begrundelse for denne bestemmelse, så længe kornordningen ikke er vedtaget. Men så er der selve spørgsmålet om afgiften af hvede til nedsættelse af rugbrødsprisen. Vi har til udvalget fået et par skrivelser angående dette spørgsmål. Nu var det en god gammel skik, at de henvendelser, der kom til udvalgene, blev optrykt som bilag til betænkningen. Det er en skik, som jeg synes man har afskaffet i den senere tid, men jeg skønner, at der er visse ting i disse skrivelser, som folketingets medlemmer bør gøres bekendt med, og jeg beder om tilladelse til at citere fra disse skrivelser, fordi de belyser det spørgsmål, der her er til debat, på en god måde. Det hedder i en skrivelse fra Foreningen af Danske Handelsmøller:

„Principielt må foreningen endvidere mene, at stk. 3 i § 1 bør udgå. Man finder det i sig selv urimeligt, at staten ved en tilskudsordning begunstiger een brødsort fremfor en anden, og gør opmærksom på, at ikke rugbrød, men hvedebrød er den i Danmark mest spiste brød-

sort. I høståret 1949—50 blev der således til groft og lyst rugbrød, de brødsorter, hvortil tilskud ydes, anvendt ialt 163 400 t mel, medens der til det ikke-tilskudsberettigede hvedebrød blev anvendt 213 800 t hvedemel foruden 23 700 t sigtebrøds mel, der ikke heller er tilskudsberettiget. Forsåvidt rigsdagen imidlertid alligevel finder det nødvendigt at gennemføre den foreslåede subsidieordning overfor rugbrødet, må foreningen i hvert fald henstille, at midlerne til nedbringelse af rugbrødsprisen alene tages af statskassen og ikke helt eller delvis ved en særbeskatning af hvedebrød, der her ved karakteriseres næsten som en art luksus. Vi peger på, at de mennesker, som af helbredsmæssige eller smagsmæssige grunde er nødsaget til eller foretrækker at spise hvedebrød eller sigtebrød fremfor rugbrød, med rette finder det urimeligt, at de skal tvinges til at betale afgift til rugbrødsforbrugerne, så meget mere som skillelinien mellem rugbrødsforbrugere og hvedebrødsforbrugere ikke på nogen måde kan karakteriseres som klasse- eller indkomstbestemt. Begge brødsorter spises i alle befolkningslag og i vid udstrækning endda således, at de samme mennesker, som får rugbrødsprisen nedsat, hvis forslaget gennemføres, selv må betale herfor ved en forhøjet hvedebrødspris. I den udstrækning, en sådan betragtning holder stik, betyder hvedeaafgiften altså kun overflødige administrationsudgifter for staten.“

Og så gør man opmærksom på, at valuta-mæssigt har det ingen betydning, da betalingen for disse varer, når de importeres, udredes i dollars.

Fra en anden side, nemlig Bagerstandens Fællesorganisation, foreligger også en skrivelse, som bl. a. først protesterer mod den udformning, der er givet grundlaget for fastsættelse af franskbrødspriser, og så fortsætter:

„Tillige henstilles, at man ikke som i forslaget angivet overfører en del af tilskudsprisen til at holde rugbrødsprisen nede på forbruget af hvedemel, idet jeg ikke kan forstå,“

skriver formanden,

„med hvilken begrundelse man lægger yderligere afgifter på hvedemelet, idet forbruget af hvedemel og blandinger af disse indgår procentvis med en lige så stor andel også rent forbrugsmæssig af korn som rug. Udfra dette, og som det fremgår af kornlovens bestemmelser endda med større procenttal, må man påregne, at befolk-